

LASKAY ANNA

VALLÁS és VAKÁCIÓ

Hárman üljük körül az asztalt. Nők: feleségek és családanyák. Beszélgetünk. Sokszor csak elmesélve a saját történetünket, segítjük egymást tovább. Gondolatainkat közreadva, reméljük, sokan magukra ismernek, s „leülnek közénk”.

Anna: Jó időben mozgékonyabbak vagyunk, könnyebben kimozdul együtt is a család iskolai szünet idején. Mennyire tartozik hozzá a nyárhoz a kegyhelyek felkeresése, a vallásos élmények keresése, a zárandoklat?

Andi: Az egyházközség által szervezett valamennyi kiránduláson részt vettünk eddig, ezekkel mindig valamilyen zárandokhelyre utaztunk. Többször jártunk így Moldovában, de a legnagyobb lelki élmény Róma volt. A mostani nyáron nem volt ilyen közös út, mi magunktól pedig nem kerestük a lehetőséget. Igazából nekünk a nyári szünet nem érzékelhető. A munkánk még több ilyenkor a rendezvények miatt. Az egyik gyermekünk esküvője pedig számtalan teendőt adott.

Ildi: Nálunk épp a gyerekeink azok, akik az országosan, egyházmegye szinten szervezett eseményekhez jobban kapcsolódnak, bár az egyházközségi zárandoklatokra mi is mindig elmentünk. Nekünk pont a 20. házassági évfordulónk évében volt a római zárandoklat, így számunkra egyértelmű volt, hogy ezt kapjuk magunktól „ajándékba”.

Anna: Ez egy jó ötlet! Felvetem majd én is, mert épp ebben az évben aktuális...

Ildi: A gyerekekre visszatérve, én örülök, hogy számontartják a nyári programok között az egyházközségi hittantábort. Minden évben mennek. Főleg a nagyobbik lelkes és kitartó ebben. Ő már felnőtt segítőként, a fiatalabb résztvevőként kapcsolódik be.

Anna: Nekem a zsolozsmástábor a naptárba vésett programom. Egyébként nálunk is a legidősebb az, akit a legtöbb ilyen élmény ér, bár a lányunk is volt hittantáborban. Engem azonban nagyon meghatott, hogy a 18 éves fiunk a szilvesztert a taizéi világtalálkozón töltötte, s nyáron – egy ifjúsági zárandoklat keretében – el is látogatott Franciaországba, hogy lássa, honnan ered ez a lelkeség. Amikor erről beszélgettünk, elmondta, hogy tudatosan csatlakozott ezekhez a lelki programokhoz, épp azért, hogy ne csak kora szerint legyen nagykorúvá, hanem kereszténységében is fejlődjön. Az egyházi gimnázium, ahol végzett, szintén tartott egy lelkigyakorlatot nekik az érettségi előtt, nem titkolva, hogy kell a felkészülés a továbblépéshez ilyen szempontból is.

Andi: A mi családjunkban a férjemnek van erre a legnagyobb igénye. Nem véletlen, hogy a legutóbbi kerek születésnapjára egy Áthosz-hegyi utazást kapott a családtól. Tudtam, hogy régóta vágyik rá, hogy eljusson oda, s nagyon örültem, amikor lehetőség nyílt erre. Szerintem hívő emberként hamarabb jut eszünkbe egy ilyen utazás megvalósítása.

Ildi: Nálunk a családi nyaralásokat alakítjuk mindig úgy, hogy egyházi szempontból kiemelkedő helyekre is eljussunk. Ez eleve nem nehéz, hiszen a kultúrával, művészettel összekapcsolódnak a csodás templomok. De sokat hozzáad az élményeinkhez, hogy hívő, vallásgyakorló emberként – akár zárandokolva – megünnepeljük, nem turistaként.

Anna: Velem szemtelenkedtek is az idej nyaraláson a gyerekek reggelente, mikor a programunkat terveztük, hogy ma hány templomba megyünk. Viccesen javasolták is, hogy nézzünk meg egy-kettőt, vagy legalább egy egyházi múzeumot. Aztán persze a legszebb emlékként idézték itthon, mikor megilletődve álltak az erdő mélyén rejtőző Árpád-kori templom csöndjében.

KÉRDÉSEK A TOVÁBBGONDOLÁSHOZ:

Mennyire keresi a vallási programok, lelki élmények lehetőségét a nyári szabadsága idején? Családjával vagy egyénileg szereti megélni ezeket? Gyermekait – ha vannak – mennyire tudja hozzásegíteni a zárandoklatok adta élményekhez?

Ha válaszait velünk is megosztaná, kérjük, írja meg nekünk!
Weboldalunk: <http://www.noi-kerekasztal.hu>